

RENOVACIÓ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Rambla de Sant Joan, 50, baixos.
TELÉFON, 255

Setmanari Nacionalista Republicà
Any IV.—TARRAGONA, 26 Novembre de 1916.—Núm. 165.

COMENTARI

«Yo os invito a la concórdia... pero si no pudiéramos llegar a ella, mayoría tengo, y podremos arrollar a los demás...» (Aplausos en la mayoría)

QUESTES sacramentals paraules del comte de Romanones pronunciades en plé Congrés nacional en la tarda del 21 d'aquest mes, davant de la representació plena d'Espanya i en un moment d'espectació en que la nació estava pendenta de la paraula del quefe del Govern, posen de manifest i d'una manera ben palésa tota la farça de la política que únicament descansa en un regíme de majories.

Més aquestes paraules al ésser pronunciades per qui ho foren i en aital solemniat moment, adquirixen un tó de cinisme tan gran que atolondra i son la flajellada més grossa que's podia donar en plena cara del poble. Si s'ho creia per intuïció, ara ho sab sens dubtes i pel mitjà de la paraula oficial. La voluntat de la nació tota pot ésser burlada i escarnida pel sol manament d'un quefe de majoria, ja siga convencent amb promeses als seus subordinats de quefatura, ja siga conminant-los amb l'amenaça de fer-los perdre l'acta de diputat en les eleccions immediates.

Ja sab el poble d'una manera oficial lo que representen aquets amables i dadivosos candidets cuneros que en període electoral se'ls hi envia de Madrid estant.

Representen l'anulació de la voluntat dels electors en el moment del sufragi, puix que se'ls hi obliga a votar a un desconegut. Representa l'abandono dels seus interesos que han d'ésser confiats a persona extranya al districte, per quin no ha tingut mai cap sentiment fins al moment d'ésser nomenat candidat, i representa, en fi, l'amenaça d'imposar el capritxo del quefe de majoria, que pot ésser en contraposició del interes nacional.

Pel regíme de majories sostenim a l'Àfrica la guerra de desangrament nacional.

Pel regíme de majories sostenim el negoci del Banc d'Espanya, de la Arrendataria de Tabacs i de la Trasatlàntica.

Pel regíme de majories donem la meitat de la sang del poble convertida en pessetes al sosteniment del clero.

Pel regíme de majories se sosté la Llei de Jurisdiccions oprobiosa fins a la iniquitat.

Pel regíme de majories se deté l'Autonomia de Catalunya en plé sigle XX.

Pel regíme de majories sostenim l'arcaic i antidemocràtic Senat Nacional, una remora per les llibertats i fins per la civilització.

Pel regíme de majories aguantem el Concell de Estat amb una llista de sots fabulosos i quin servei es d'una nulitat manifesta.

I la llista civil amb els seus nou mil·lions i pico anyals. I la construcció de la segona esquadra (tot just ara que en la present guerra les ensenyances fan variar en absolut la manera d'ésser del material de guerra). I la pensió als ex-ministres. I les recompenses militars. I'l caciquisme, i tantes i tantes plaques nacionals que no arribariem mai a contar-les del tot.

Doncs ja sab el poble quelcom, no més, de lo

que volia dir el quefe del Govern quan l'altre tarde digué en plé Congrés aquestes solemniats paraules, i, ara, que novament accepti els encasillats per les futures eleccions a Diputats provincials per a que sigan elevats als setials uns legionaris del Govern i les Diputacions aniran seguint com fins ara tant profitoses i tan necessaries.

L'IMPOST ÚNIC

¿Convindria aplicar-lo a Catalunya?

EL simpàtic impremtaire En Francesc Sugañes va tindre l'amabilitat, que molt li agraeixo, d'enviar-me «Progreso y Miseria» en el qual llibre són autor, l'Enric George, desenrotlla la teoria l'Impost únic com solució dels greus problemes que agiten a l'humanitat. En una altre ocasió a Tarragona, el no menys bon amic En Robert Guasch m'havia recomanat la lectura d'aquesta obra. L'he llegida amb tota detenció, perquè he observat que d'alguns anys an aquesta part es vé fent una intensa campanya de propaganda en pró de l'indicat Impost únic. Llibres i revistes; Comitès i Lligues; mitins i conferencies; les columnes dels fidaris del savi economista nort-americà per a la miller difusió de llur doctrina. En 1913 va efectuar-se a Ronda (Espanya) el primer Congrés Internacional georgista. La Facultat de Dret de Buenos Aires ha premiat enguany la tesis «El Impuesto unico. Su adaptacion a la Republica Argentina», de la que n'es autor l'entusiasta georgista Dr. Andreu Máspero Castro. Unes 12 ciutats, entre elles Montevideo i Rio Janeiro, tenen sancionada la doctrina georgista per el cobro dels impostos municipals. Cap refutació seriosa de dita teoria s'ha fet pública, fins ara, que nosaltres sapiguem.

Tot això fa creure que l'Impost únic ideat per l'Enric George és el *désideratum* en materia contributiva; tant més quan son autor manifestà que aquesta reforma econòmica ocasionaria els següents resultats que per sa exepcional importancia, i, per por de no ésser reproduïts amb absoluta fidelitat, preferim transcriure'ls íntegrament, segons el text castellà: *Elevant los salarios, aumentará las ganancias del capital, extirpará el pauperismo, abolirá la pobreza, dará trabajo remunerativo a quien lo quiera y campo libre a las facultades humanas, disminuirá el crimen, elevará la moral, el gusto y la inteligencia, purificará el gobierno y llevará la civilización a más nobles alturas todavía.* (1)

¡Enluernador programa! ¡L'Edat d'Or somniada pels poetes convertida en realitat! Però ¿en veritat al aplicarse l'Impost únic georgista s'obtidrien els immensos beneficis que són autor indica?

El nostre primer dubte ens el sugereix el fet innegable de que si bé la doctrina georgista té caràcter mundial, es a dir, pot ésser aplicada en qualsevol Estat, no s'ha d'oblidar que no totes les nacions presenten iguals circumstancies, no tenen totes elles les mateixes peculiaritats, i, per conseqüent, el que en una pot ésser perfecta mida de bon govern en altres pot donar resultat contraproduents, sobre tot tractantse de materias econòmiques.

Cada terra fa sa guerra diu el nostre adagi.

Per això ens concretarem a Catalunya en el present treball. No coneixent prou bé altres països podriem fàcilment incorre en equivocades apreciaciones.

Es per demés fer constar que al referir-nos a la conveniencia d'aplicar l'Impost únic a Catalunya és sols en el cas de que la nostra Patria es trovés en la plenitud de la seva absoluta sobirania o bé gaudint d'una tan ample autonomia que sense intromissions forasteres, li permetés redactar al seu total presupost d'ingresos i de gastos. Junyida, com ara, al jour de l'Estat espanyol, únicament es podrà aprofitar del present escrit les observacions de caràcter general, les que no afecten a un país determinat, sinó que, per el contrari, són comuns a tots o a la majoria d'ells.

Demuestra palesament l'Enric George que la terra no havent sigut creada per l'home no té aquest cap dret a monopolisar-la i que així, doncs, la propietat privada de la terra tindria que convertir-se en propietat comunal.

Per a obtindre aquesta conversió proposa en George que deixant subsistents totes les facultats dels propietaris de comprar i vendre, donar i llegar, es gravi el valor de la terra, lliure de millores, amb un impost proporcional fins, si convingués, absorvir la renda de la terra, suprimint tots els demés impostos i contribucions, que siguin abolits tots els impostos i contribucions, deixant un sol sobre la valor de la terra, sense tindre en compte les millores que hi hagi en o damunt d'ella.

No's tracta de cap nou impost. Totes les nacions tenen ja establerta la contribució territorial, que és, en definitiva, el que constitueix l'impost únic proposat per l'Enric George.

Prima facie és altament simpàtica la teoria econòmica den George. Salta a la vista la gran ventatja de reduir a un sol tots els nombrosos impostos i contribucions que actualment graviten, directa o indirectament, sobre'ls habitants d'un país civilitzat. L'Estat, la Província i'l Municipi, arreu del mon, en ingeniosa competencia creen, cada dia, nous gravamens. L'enunciació de la seva nomenclatura es fa inacabable. La següent llista és incompleta: Drets d'Aduana; contribucions territorial, urbana, rural, agro-pecuaria, fabril, industrial, comercial, naval; impostos d'aigües corents, d'alumbrat, d'adoquinat i cloaques; de trafec, de consums, d'utilitats i d'herencies; exercici de professions lliberals; ocupació de la via pública, toldos, anuncis i lletreros; d'específics, perfums, tabacs i licors; céduls personals i paper sellat; peses i mesures; seguros, diversions i enterraments, i molts mes altres. L'abolició de tots aquest impostos, deixant sols subsistent el territorial, és lògic pensar que seria molt ben rebut pel públic, sobre tot pels que no tenim el goig d'ésser propietaris de terres.

En materias econòmiques sols els números deuen parlar. Es la seva única eloqüencia. Molt fàcil i comodament es pot escriure: suprimeixinse tots els impostos; deixis sols el de la terra. Però ¿els resultats? No s'ha d'olvidar que cap Estat pot saldar els seus presuostos amb *déficit*; que si se li tanquen algunes fonts d'ingresos la que subsisteixi li ha de proporcionar la totalitat de les suprimides; i que, per fi, els gastos generals d'un Estat lluny de restringirse tendeixen a un constant augment. En obres públiques, instrucció, beneficencia, exercit i arma-

(*) La concórdia en aquest cas significa el criteri del Govern en contraposició al de totes les minories parlamentaries.

(1) «Progreso y Miseria». Pág. 335.

da, de cada any, s'inverteixen noves i crescudes cantitats de diners.

Les millors frases retòriques i les deduccions, en aparença, les més sòlides usen constantment els partidaris de la doctrina georgista, però cap d'ells, ni'l mateix autor l'Enric George ha presentat fins el que constituiria l'argument suprém: un quadre estadístic que tradís en números les aventatjes del sistema impositiu que defensen. Aquest quadre estadístic tindria que consignar, en un costat, els gastos generals, provincials i municipals d'un Estat. De l'altra el catastre amb la relació detallada de la valor de la terra a gravar amb l'impost únic. D'aquí deduiríem el porcentage a imposar sobre el valor de la terra, lliure de millores.

Una altre relació tindria que mencionar el que actualment cobren els propietaris en concepte de renda de la terra i el que aquests mateixos propietaris paguen per diferents impostos i contribucions.

Devant d'aquests guarismes podríem en definitiva i amb tota precisió expressar les aventatjes i els inconvenients de la doctrina georgista.

Sols tenim un dato incomplet. A Vancouver (Canadà), havent-se implantat la doctrina georgista per a la recaudació dels gastos municipals, la taxa impositiva és de 2 per cent sobre el valor de la terra. ¿A quàn pujaria aquest porcentage si ademés dels seus gastos municipals tingués que sufragar els corresponents als provincials i generals de l'Estat? ¿Seria pels propietaris de terres equivalent al pago dels actuals impostos i contribucions?

Que no's desxifri aquesta incògnita, s'ha de deixar de recó totes les paraules retòriques. L'únic que pot ferse, i amb molt de gust en farém ús, és apreciacions de caràcter general amb datos concrets i determinats.

P. REDÓN.

Buenos Aires.

(Seguirá)

L'Antoni Fábregas

Acabem de perdre a un bon company i excellent amic amb la mort de l'Antoni Fábregas, ocorreguda en aquesta ciutat el darrer dimars.

Apenes ens havíem enterat de l'accident ocorregut el dia anterior, que'ns va ésser comunicada la seva mort.

Pobre senyor Fábregas! En la nostra Unió Nacionalista Republicana se li veia cada dia. Ell no hi mancava mai a repassar tota la premsa, enterant-se de tot lo que ocorria, tant en política com en altres fases de la vida mundial. Ell no descuidava mai un comentari per a un fet ocorregut, trascendental com trivial, ni's guardava cap ironia per a qui be se la mereixés.

La seva vida política la consagrà sempre a la defensa dels ideals republicans i nacionalistes, formant, des de llargs anys, en les fileres del partit federal i en les llistes de l'antigua Unió Democràtica Nacionalista i de l'actual Unió Nacionalista Republicana. Fou un conseqüent i, per tant, molt apreciat per tots els elements esquerrans.

L'acte de l'enterro va ésser una prova palesa de l'estima en que se'l tenia, havent-hi assistit una nombrosa concurrència d'amics i de companys de negocis.

El Centre federal i la nostra Unió varen enviar dues magnífiques corones de flors naturals, per a testimoniar l'apreci al consoci que acabaven de perdre.

Serveixin aquestes ratlles com a tribut d'homenatge a l'amic que tots plorem, i vulguin acceptar la seva desconsolada viuda, els fills i demés familia el testimoni del nostre mes viu condol.

Per a la futura Escola de Comerç

COM ja anunciavem en el nostre passat editorial, el dimars de aquesta setmana se celebrà en l'Ajuntament la reunió a que feia esment el nostre col·laborador B. M. i B. en el seu escrit publicat el dia 6 del corrent en aquestes planes. Alhora que'ns referim a aquell treball devèm de fer una aclaració important que desfarà lo que en el mateix se deia en son començament quan el nostre amic se dolia de que no s'anomenés la ciutat iniciadora, ni la corporació que a son degut temps va presentar la instancia demanant dites Escoles de Comerç.

Al reimprimir l'article mentat, se ha fet constar aquesta aclaració per ésser de justícia esmentar-la, çò que així mateix debèm de fer nosaltres, dient que en el llibre que la Mancomunitat acaba de donar a llum amb els Projectes d'acord presentats a la sexta reunió ordinària de l'Assamblea, en el capítol que tracta de l'Organització d'Escoles de Comerç hi ha el següent paragraf en el seu preàmbul:

«Interessat el Concell per la instancia que amb data 22 de Juliol de 1915 li dirigí el Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Industria de Tarragona; moguda l'atenció de l'Assamblea pel prec de les Corporacions i Autoritats tarragonines; i ben clarament palesada la simpatia de la Mancomunitat, que en sessió del 27 de Novembre de 1915 acordà confiar al Concell Permanent l'estudi de la proposició en la qual es demanà la creació d'Escoles de Comerç en totes les poblacions de Catalunya on siguin necessaries, no ens ha calgut esforç per articular aquesta iniciativa, que tenia estat de fet en la conciencia catalana.»

I ara passarem a tractar de la reunió que indiquem al començ de aquestes ratlles, la que fou presidida per l'Alcalde, Sr. Guasch i per la Comissió del Centre A. de Dependents que entent amb aquest i Bofarull i Olivella i Ricomá, havent actuat aquest darrer de Secretari.

A la reunió mentada hi acudiren els regidors senyors Piñol, Lliteras, Boada, Nadal, Balart, Loperena, Ventosa i Musolas, per l'Ajuntament; senyor Lloret, per la Cambra de Comerç, Industria i Navegació; senyor Mallol, per la Associació Patronal; senyor Casanovas, per la Associació de Consignataris, Agents de Aduana i Comissionistes de Trànsit; senyors Masden, Recasens, Henriquez, Anglés i Granada, pel Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Industria; senyor Pallejá, pel Centre Industrial; senyor Lazo, pel Colegi Pericial Mercantil; senyor Vidal, per Tarragona Esperanta; senyor Arana, per la Unió Nacionalista Republicana; senyor Soler, pel Sindicat de Iniciativa; senyor Rabadá, per la Lliga Regionalista; senyor Ohulvi, pel *Diario de Tarragona*; senyor Melendres, per *La Veu de Tarragona*; senyor Vallhonrat, per *La Reconquista*, i senyor Gilabert, per *RENOVACIÓ*.

L'Alcalde, senyor Guasch, obri l'acte dient el motiu de la reunió, donant mercés als que hi havien acudit i concedint a seguit la paraula al president del C. A. de Dependents, senyor Figueras, qui's mostrà satisfet del curs dels treballs fets pel «Centre» per a les Escoles de Comerç i confiava que aquesta reunió vindria a arrodonir dit treball.

A seguit prengué la paraula En Bernabè Martí, qui feu l'historial de tot aquest afer, des de que donà la seva conferencia en el Centre Industrial quan havien de venir a visitar-nos els del VIII.º Curs d'Expansió Comercial, en la qual ell apuntà una vegada més la necessitat d'una Escola de Comerç en la nostra ciutat, lo que recullí el Centre A. de Dependents, de aont vingué la instancia, que tothom coneix, que's dirigí a la Mancomunitat de Catalunya per a que aquesta la implantés, cosa que sembla no tardarem molt de temps, si tot se desenrotlla amb l'èxit de fins avui, de veure ja complacuts els justos desitjos del «Centre» i de tot Tarragona en general.

Aludí an en Mestres, el nostre amic diputat pro-

vincial, al qui havia convidat per a que assistís a la present reunió, emprò que no ha fet per ser-li impossible; igual que a l'Anselm Guasch,—ambdós concellers de la Mancomunitat—, per trovar-se a Madrid, i també an en Lloret, com a diputat i president de la Cambra de Comerç, dient que confiava en que aquests, quan menys, defensarien amb tot el seu braó tot quant se relacionés amb les Escoles de Comerç, per les que la nostra ciutat té tant interès i que esperava que ells també li posarien.

Darrerament expressà la necessitat d'enviar una comunicació firmada per totes les entitats allí presents, a tots els diputats per Catalunya, per a que en la pròxima Assamblea ordinària que's celebrarà dintre aquest mes, prestin el seu apoi als acords del Concell permanent de la Mancomunitat; puix que així, després de tenir aprovat l'establiment de aquestes Escoles en diferents localitats de Catalunya, podrem adreçar la petició per a la de nostra ciutat.

A continuació parlà el senyor Lloret, qui digué que posarà tot el seu interès, a la vegada que farà que tots els seus companys de la Mancomunitat donguin el seu vot en prò de dits acords i que al prestar el seu apoi no ho farà solsament per a complir com a perfecte diputat, ni com a president de la Cambra de Comerç, cosa que ja deuria de fer-ho, sinó per un motiu molt mes poderós encare, com es el de sa calitat de tarragoní, i per tal, Tarragona li exigia per damunt de tot. Recordà, també, que en la darrera Assamblea de la Mancomunitat li va cabre l'orgull de recordar-los-hi la instancia que'l Centre A. de Dependents tenia presentada demanant dita Escola de Comerç i proposar a l'Assamblea el que s'establissin a Tarragona i demés poblacions de intensa vida mercantil, lo que s'acordà per unanimitat.

Els senyors Lazo i Loperena, parlaren també en el sentit de preguntar si en dites Escoles se hi con-

les demés escoles que hi han establertes a Espanya, puix de no ésser així élls no hi estarien conformes. Els hi contestaren els senyors Figueras i Martí Bofarull, fentlos-hi veure que no havien entés bé o no s'hi havien ficat tal vegada, que en el transcurs del Informe emés pel Concell de Pedagogia de la Mancomunitat, diu que dites Escoles tindran com programa mínim d'ensenyament el plan d'Estudi de les Escoles de Comerç que sosté l'Estat, i que per tant se lliuraran allí els Títuls corresponents de peritatje, etc.

Finalment se acordà lo proposat per En Bernabè Martí, çò és, l'enviar una comunicació a tots els Diputats provincials de Catalunya, per a que atenguin els acords del Consell Permanent.

També quedà nomenada una Comissió encarregada de tots els treballs necessaris fins a la completa consecució de la mentada Escola a Tarragona, la qual quedarà formada per la representació que designin l'Ajuntament, Cambra de Comerç, Junta de Obres del Port, Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Industria, Centre Industrial i Premsa.

Acabà la reunió amb la expressió unànim de tots els concorrents amb el sentit de que ben promptament poguem veure atesos els desitjos de Tarragona, de tot Tarragona que ja té expressada la conveniencia i quasi forçosa necessitat de la Escola de Comerç, puix que no's pod concebir el que encare no'n tinguem, lo que constitueix una vergonya per a tots.

Amunt, doncs, amunt. A treballar fins a arribar al complet triomf de aquest gran anhel tarragoní tantes voltes expressat en aquestes mateixes planes de *RENOVACIÓ*, per nosaltres i per estimats col·laboradors nostres; i que després del triomf, després de la obtenció no devèm de parar fins a que la Escola de Comerç de Tarragona, estigui a un nivell envejable.

MARGINAL

Ha mort massa aviat

AQUESTA setmana ha deixat de existir l'Emperador, Francisco Josep, de Austria víctima de una enfermetat, segons resen les notícies que dels seus indrets venen. Mes falta sapiguer si aquesta mort ha sigut deguda a aquella causa o be si ha estat produïda en virtut dels desastres que, tant els exèrcits d'ell com els den Guillem II, venen sofrint com a conseqüència inevitable de llur desenfrenada i boja obra egoista.

Sens dupte algun, aquesta mort, en tot el mon no haurá sigut sentida mes que per la pèrdua de un home, es a dir, que com a home se ha sentit la seva mort; mes si és tenen en compte els mil lions de sers humans que moren en aquesta guerra cruel per culpa dels Imperis Centrals, causants de aquesta insensata lluita, i que la sang que és derrama no serveix per a res an els seus autors, tampoc nosaltres devem de deplorar la pèrdua de Francisco Josep.

Per a aixó han fet molt bé els senyors Domingo, Castrovido i Ayuso, de fer constar el seu vot en contra quan les Corts espanyoles han acordat constés llur sentiment per la mort del Emperador de Austria.

El Messagero de Roma diu: "Parlant amb claretat, hauriem preferit que la vida del Emperador se hagués perllongat fins el moment de la descomposició complerta del monstros organisme feudal austriac.

"La mort ha sigut un premi immerescut de lliberació, per a un home que regná 60 anys entre sang i per el terror."

Estem, absolutament del tot, conformes amb lo transcrit perque aixís hauria pogut veure, En Francisco Josep, complet (?) el seu desitj.

PÓL·LUX.

AUTONOMIA

SEMBLA que el Jefe del Estat Espanyol, el rei Alfons XIII, té el propòsit de visitar Catalunya, pro sense les faustositats de les regies visites, sinó per enterar-se i compenetrar-se personalment de las aspiracions de nostre poble.

Ens sembla molt d'estimar el propòsit si així es cumpreix i ja que la primera figura del Estat ve a rebre i oir els batecs de Catalunya, tenim are mes que mai, els autonomistes catalans, de fer-lo sabedor, una vegada mes, de nostres demandes de desentralització i de Autonomia.

Nosaltres Nacionalistes Republicans, si hem de confessar la veritat, res ne confiem de la monarquia, mes com are estem passant per la extranya metamorfosis de republicans tornantse monárquics, quina fora, ens diem, que la monarquia evolucionés també en ple sentit lliberal i autonomista.

I ja que en el terreny de les suposicions estem, també potser hi harà qui ens dirá que, aquets homes republicans i autonomistes que se han passat o están a pun de pasarse a la monarquia, mes vidents que nosaltres veuen en ella la solució de ses aspiracions, o si al pasarse no han renunciat a elles com cosa inútil, com cosa enutjadora.

Sia com sia, entenem i modestament volem aconsellar-ho a tots els devaners del Nacionalisme català, res hi fa en lo branca en que militin, que aprofitin l'ocasió del viatge per a afermar de manera respectuosa, sí, pero enèrgica, el desitj, la fam que té nostre poble de deslliurar-se, de governar-se per si mateix, amb la mes àmplia autonomia.

Del desitj de autonomia que sentim, present ne està-are a Barcelona i demás indrets de Catalunya, aont se tracta de organitzar el partit lliberal monárquic que: o serà autonomista, o no serà.

Ben palesament això demostra que a Catalunya l'aspiració fonamental es l'autonomia.

Avans el partit lliberal era l'antítesis de tota catalanitat. Havía sigut sa tradició eminentment espanyolista, defensor incondicional del regim centralista i are sos directores se han convenut que sols podran actuar dins de Catalunya acatant aquet desitj d'ella: Autonomia.

La prova ells mateixos ens la donan, i es de pes, dona fonament a la demanda que fermament entenem hauria de fer Catalunya, cas de que se efectui aquest viatge.

FLAM.

LA QUESTIÓ DEL JOC

NOVAMENT tenim de fer-nos eco de les queixes que publicament se senten per arreu, puix que altre vegada se juga descaradament als prohibits per tot Tarragona.

Senyor Governador: vol que torném a emprendre aquella campanya que allavors tan el molestá i que feu que vosté digués que MAI MES SE JUGARÁ A TARRAGONA, MENTRE'S JO HI SIGUI, puix que no sabem si no se'n recorda de aquestes paraules que pronuncia o be que li convé olvidar-les, ja que'l temps aixís ens ho demostra?

Recordis també que encare está pendent la contestació respecte als «comptes del joc» que des de aquestes planes li demanarem.

Si no som escoltats tornarem a insistir fins a arribar a que no's jugui a Tarragona. Está entés?

De l' Ajuntament

Sessió del 20 de Novembre

PRESIDEIX en Guasch; amb assistencia de 17 regidors. Queda aprovada l'acta de la sessió última.

Al donar-se compte d'un dictamen de la Comissió de Foment, respecte a la organització de la brigada d'obres, l'Armengol fa present que, com dit dictamen ha de passar a les Comissions d'Aixamplis i Aigües, no creu que hagi discussió.

En Cavallé felicita a la Comissió de Foment per haver portat a terme un treball que de molt temps estava en projecte.

Torna a la mateixa Comissió un dictamen sobre'l projecte d'una claveguera del carrer de Santián.

S'entaula una discussió sobre una petició que fa l'Ajuntament per a la compra d'una parcela de terreny de l'Avinguda de Saavedra, prenent-hi part en Vallvé, Ventosa, Armengol, Nadal i Lliteras, quedant aprovat per 15 vots, menys en Ventosa i Vallvé.

Com siga que la Comissió d'Hisenda denega una petició d'augment del sou dels mestres, en Loperena, en el seu vot particular, fa una defensa justa, col·laborant-hi en Ventosa i per fi es guanyat, amb els vot en contra de Nadal i Orovio.

La moció den Vallvé respecte l'alumbrat es aplasada per a la sessió vinenta.

A les nou es acabada la sessió.

NOVES

S'ens diu que, per poca pressió que's fés o siga amb tal de crear una mica d'estat d'opinió, la supressió absoluta del gas no arribaria a tindre efecte. Qui ens ho diu té raó de saber-ho.

¿Què fan aquelles entitats, amb l'Ajuntament i el Centre Industrial al cap, que tan ardidament lluitaren i triomfaren quan l'amenaça del augment del preu? ¿Son les Influencies mes o menys Interessades o la nonya o què?

¿O es que la supressió absoluta del gas ha d'ésser un esgraó cap a la cim de la felicitat?

Adressém aquestes ratlles a les mentades corporacions i esperém se'n farán eco, com el assumpte requereix, puix que Tarragona ho demana.

Ha arribat a nostres mants, pulcrament editat, un interessant follet titolat «El plan extraordinario de Obras públicas, por Rafael Gasset, ministro de Fomento». Es una bella manera de formar estat d'opinió, que nosaltres alabem. En ell s'hi troba d'una faísó clara i perfectament coleccionada tota la vasta obra que'l ministre de Foment presenta a les Corts, çò és, l'aspiració i l'anhel de tota llur vida.

Nosaltres hem vist, al repassar ho, que la provincia de Tarragona no es de les mimades i que nostre port no es entre'ls escollits per a fer d'Espanya una nació comercial, però ¿què hi fa? Molt hi guanyaria Espanya si aquest extraordinari projecte arribés a ésser llei. Llástima gran que per a fer-ho s'hagi d'hipotecar per deu anys la meitat del pressupost nacional.

El quadern de la *Lectura Popular* d'aquesta setmana publica «Una broma» del escriptor En Francesc de Boter.

Ha visitat nostra Redacció el periódic independent que veu la llum a Madrid *La Voluntad*. Gustosament deixem establert el canvi i més encare per tractar-se d'un periódic molt ben escrit.

Ha mort, després de llarga enfermetat el representant de «La Urbana», En Carles Fontanet.

Recibi sa desconsolada familia el testimoni de nostre sentit pesar.

Hem rebut un llibre, bellament imprès, titolat «Amistad hispano-germana» dedicat a popularitzar el profund reconeixement a la magnificencia de la cultura alemanya, dels qui figuren en el text del llibre.

Ja'ns ocuparem, el dia que tinguem humor, de la mentada *amistad* que puguin sentir els qui ho firmen, ja que referint-nos, particularment, als de Tarragona, son en extrem xocants.

Tarragona : Imp. Llorens i Cabré : Fortuny, 4

ANTIGUA CERRALLERIA :- de la :- Vda. de Baldomer Baró

Plaça del Rei, 7 i 10

Se construeixen tota classe de panys de seguretat, báscules, romanes, portes ondulades, i tot el ram de cerralleria artística, etc., baix la direcció den

PAURUIZ

: Sastreria : de : Francesc Gabriel

La casa de mes novetat :: Trajos a mides de 40 pessetas :: Perfecció i economia

Plaça de la Font, 14 TARRAGONA

CLÍNICA CONSULTORI

per a les malalties de la dona, vias
urinàries, cirujia operatoria i parts :
Aplicació del 606 : Electroteràpia en
totes sas formas : Depilació elèctrica
i Masatge vibratori : Tractament es-
pecial per a la bellesa de la dona,
arrugas, obesitat, etc., etc.

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

DOCTOR RABADÀ

Consulta de DEU a DOTZE i de
CINQ a SET : dias festius de DEU
a DOTZE : Pels pobres gratuita els
DILLUNS, DIMECRES i DISABTES

Rambla S. Joan, 90, entresol
Teléfon 231

P. Lloret Ordeix

ADVOCAT

Corredor de Comerç Col·legiat

Apodaca, 7

Tarragona

Telefon, 95

Gestió i intervenció d'ope-
racions bancàries
ORDRES DE BORSA

HIMALAYA

El rei dels
licers estomacals

FABRICANTS:

Filís de Joan Viá Granada

MARCA REGISTRADA

Gran Diploma d'Honor en
l'Exposició
de Buenos Aires.

Demànto en els cafés i pasteleries

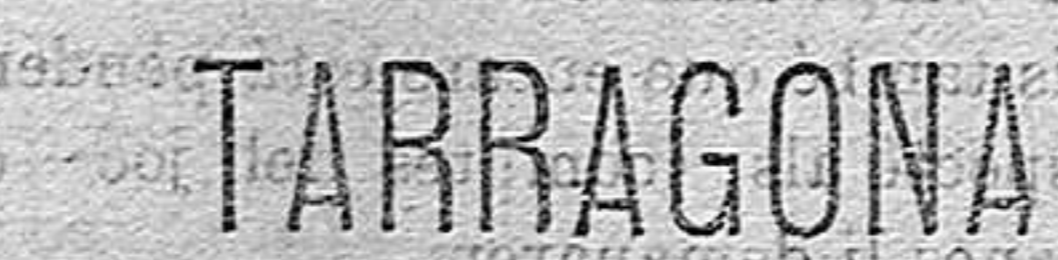
Indicat per a casaments,
batetjos i banquets

Sastreria
Novitat

Lois Montserrat
PORTALET, 1

PLASSA DE LA FONT, 51
TARRAGONA

Casa Literas

Recomana al públic
sos acreditats Cafés
Torrefacció diària

Gran assortit de articles
del ram de ultramarins.

Garantia absoluta amb la
calitat dels seus gèneros.

Serveis a domicili

MAJOR, 3

TARRAGONA

TELÉFO. 214

SPOCK

Michelin i Dunlop

Accessoris i peces soltes per a
Bicicletes.

Motocicletes

i Automovils

Ois lubrificants, betzines i bujies,
Vulcanització i venda de Neumà-
tics i camàres per a tota classe de

Despatx i Exposició: MASDEU i C.

Unió, 82 : : Teléfon 259

TARRAGONA

COLMADO CENTRAL

FREDERIC MIRET

Fruites fresques, embutits, flam-
bres, conserves, vins, xampanyes
i tota classe de comestibles

UNIO, 28 — TELEFON 245

TARRAGONA

PAPERERIA I EFECTES D'ESCRITORI

JOAN M. PIÑOL

Unió, 1 — TARRAGONA — Teléfon 181

Gran assortit en llibres ratllats de totes menes i tamanyos : Escribanies : Plu-
mes Stilogràfiques : Pesa-carres : Copiadors, etc. Gran novetat en pitja pa-
pers amb rellotje veritat : Postals de totes menes i albums per a les mateixes

PREUS SUMAMENT BARATOS

MENJADORS DEL JARDÍ

FRANCISCO LÓPEZ
AUGUST, 15, I COMTE DE RIUS, 16

TARRAGONA

Se serveixen cuberts des de 1'50 pessetes en
endevant i a la carta.

Hospedatges per temporada a preus con-
vencionals.

Habitacions amb llum elèctrica :

Hotel Internacional

Recentment inaugurat

Concert modern

COMTE DE RIUS, 17
I AUGUST, 26

TARRAGONA

Petit Versailles

Bar de Moda

Refrescos - Cafè - Li ors - Dolços

Expèndit servai
de Restaurant

Piano elèctric — Orri dia i nit

Rambla San Joan, núm. 49

Teléfon, 242

Tarragona

FRANCISCO COCA

La millor en comestibles

RAMBLA CASTELAR, 24

Corbates
i articles per a home

Gilbert Germans

PREUS BARATOS

Sabateria

"La Mariposa"

Juan Domenech

Calçats econòmics,
a mida i de duxo.

PREUS FIXOS

Grans existencies
de totes mides i
classes

Carrer Major, 2
Tarragona

Fàbrica de Braguers

Aparatos Ortopèdics

(TRENCATS)

EL BRAGUER-ARTICULAR-REGU-
LADOR sistema MONTSERRAT es
el més pràctic i modern per a la re-
tensió i curació de les hernies per
cròniques i rebel·des que siguin.

Grans existencies de BRAGUERETS
DE GOMA per a la radical curació
de les hernies de l'infància i tot lo
concernent a Cirurgia i Ortopedia.

ESPECIALTAT
EN LA CONSTRUCCIÓ
DE FAIXES VENTRALS

CASA MONTSERRAT

UNIÓN, 84 — TARRAGONA

MOSTELLE

(RAIMOST)

Suc de raïms sense alcohol

The Grape Juice Co. Ld

Londres i Tarragona

El Vermouth més
higiènic
Un excelent refresc
El millor aliment en les
malalties i convales-
cència
Se ven per tot arreu

FERRETERIA MALLOL

Bateria de cuina : : Eines de totes classes : : Articles per

magatzems de vins i olis.
Objectes per a regals

Sant Agustí, 9 i 11. — Tarragona

Articles per a Sports